

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/54/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114012160
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3114012160.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému H. U. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák. a iné prejednal na verejnom zasadnutí dňa 13. mája 2015 odvolania prokurátorky Okresnej prokuratúry v Trenčíne podané v neprospech obžalovaného a obžalovaného H. podané proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 31. marca 2015, sp. zn. 3T/149/2014 a takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok sa zrušuje vo výrokoch o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný H. U. odsudzuje:

Podľa § 156 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. s prihladnutím na § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

II. Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného H. U. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 31. marca 2015, sp. zn. 3T/149/2014 bol obžalovaný H. U. uznaný za vinného v bode 1/ z prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Tr. zák. a v bode 2/ z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písmeno j) Tr. zák., prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Tr. zák., prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Tr. zák. a z prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písmeno a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v bode 1

dňa 10.08.2014 v čase približne po 03.00 hod. v bare Steps Club, nachádzajúcom sa v Trenčíne, ul. Sládkovičova č. 6 po predchádzajúcej slovnej výmene názorov napadol J. H., bytom U., ul. K.. M.R. D. č. XXX/XX tým spôsobom že, ho päťou udrel do oblasti tváre do ľavej časti sánky, následne fyzicky napadol poškodeného N. F., bytom B. č. XXX, ktorého udrel päťou do tváre a dva krát do chrbta, následne ho začal ťahať za vlasy, pričom obžalovaný U. poškodeného F. po chvíli pustil a odišiel na neznáme miesto, čím poškodenému J. H. v dôsledku útoku spôsobil ľahké poranenie

s dobou liečenia do 7 dní, a to zmliaždenie tváre s poranením mäkkých tkanív tváre, hematóm v ľavej časti tváre v oblasti sánky,

v bode 2

následne v čase približne o 04.30 hod. dňa 10.08.2014 na ulici Palackého v Trenčíne pred barom Cleopatra po slovnej potýčke fyzicky napadol poškodeného M. M., bytom U., ul. G. č. X a to tým spôsobom, že ho udrel päšťou do ľavej časti tváre do oblasti sánky, pričom lekárske ošetrenie nevyhľadal, následne obrátil svoj útok voči poškodenej U. R., bytom G., ul. Y. č. XXX/XX, ktorú udrel päšťou so strednou intenzitou do ľavej časti tváre a do oblasti sánky a utrpela zmliaždenie v oblasti sánky a podvrtnutie krčnej chrbtice, pričom po prevoze do FN v U. jej bolo vykonané CT vyšetrenie mozgu a chrbtice bez traumatologických zmien s následnou odporúčenou kontrolou pri zhoršení stavu, pričom poranenie obmedzilo poškodenú R. na obvyklom spôsobe života v trvaní najmenej dva týždne z dôvodu nutnej fixácie krčnej chrbtice, k poškodenej R. následne pristúpil poškodený C. R., ktorý v pokľaku kontroloval jej zdravotný stav, v čom poškodeného R. obžalovaný U. kopol teniskou do oblasti nosa a sánky, pričom poškodený úder čiastočne vykryl rukami a poškodený R. tým utrpel pomliaždenie hornej pery, zlomeninu hryznej hrany 21 zuba v rozsahu 1/3 a zlomeninu hryznej hrany 31 zuba, v tom čase k poškodenej R. pristúpila poškodená W. D., bytom U., ul. D. č. XX, ktorá poškodenej R. poskytla prvú pomoc a to tým spôsobom, že jej vyberala z ústnej dutiny jazyk, na čo sa proti obžalovanému U. postavil poškodený M. R., bytom U., ul. XX. októbra č. XX, a to z toho dôvodu, že chcel obrániť poškodenú R. a poškodenú D., ktorého následne obžalovaný U. udrel päšťou do pravej časti tváre do oblasti sánky v dôsledku čoho poškodený R. sa dal do pokľaku, pričom obžalovaný U. následne na neho zaútočil otváracím nožikom o dĺžke čepele cca 4 cm, ktorým poškodeného R. pichol do spodnej časti chrbta vľavo, následne sa obžalovaný U. otočil na poškodenú D. chytil ju za vlasy, potiahol ju dozadu a jedenkrát ju udrel päšťou do oblasti tváre pod ľavé oko, následkom čoho utrpela zmliaždenie tvárovej časti hlavy, a následne obžalovaný U. z miesta odišiel na neznáme miesto, pričom znalec vo vzťahu k svedkovi poškodenému C. R. konštatoval vo všeobecnosti pri kopnutí do hlavy bezprostrednú hrozbu poškodenia dôležitého orgánu - centrálného nervového systému, mozgu s vnútrolebečným krvácaním rôzneho druhu, zmliaždením mozgu s rozsiahlou škálou hroziacich trvalých následkov a to s poukazom na použitý druh násilia (kop do oblasti hlavy svedka poškodeného R.), a vo vzťahu k svedkovi poškodenému M. R. znalec uviedol, že v prípade preniknutia celej dĺžky čepele noža obvineného cez zadnú hrudnú stenu svedka poškodeného R. mohlo dôjsť k povrchovému poraneniu pľúc a tiež k vzniku pneumothoraxu (peniknutie vzduchu do hrudníka) s kolapsom pľúca s poruchami dýchania a krvácaním, respektíve k možnému poraneniu ľavej obličky s následným krvácaním.

Za tieto prečiny bol obžalovaný H. U. odsúdený podľa § 156 odsek 3 Tr. zák. za použitia § 41 odsek 1 Tr. zák. a s prihliadnutím k § 38 odsek 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere tridsať mesiacov s tým, že podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Tr. zák. okresný súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Tr. zák. okresný súd uložil obžalovanému aj trest prepadnutia veci, a to kovového vreckového nožíka o dĺžke cca 9 cm s čepeľou dlhou cca 4 cm, ktorý bol použitý na spáchanie trestného činu.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote včas podanými odvolaniami napadli obžalovaný H. U. a prokurátorka okresnej prokuratúry v neprospech obžalovaného H. U..

Obžalovaný H. U. v písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom svojich obhajcov namietal správnosť napadnutého rozsudku vo výroku o vine pod bodom 2/ a výrokom, ktoré na tento výrok obsahovo nadväzujú, keďže podľa jeho názoru počas prvostupňového konania nebolo preukázané, že by pri spáchaní skutku pod bodom 2/ použil vreckový nožík a že by sa teda dopustil prečinu výtržníctva podľa § 364 Tr. zák. závažnejším spôsobom konania podľa odseku 2 písm. b/. Taktiež sa nedopustil voči poškodenému M. R. prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu s poukazom na ustanovenie § 14 ods. 1 Tr. zák., pretože nie je pravdou, že by výpovede jednotlivých poškodených a svedkov vzájomne korešpondovali a dopĺňali sa. Práve naopak, výpovede poškodených a svedkov sa rozchádzajú a vzájomne si odporujú, keď najväčšie rozpory obsahuje výpoveď svedkyne Y. I. z hlavného pojednávania, ktoré napriek snahe okresného súdu i prečítaniu jej výpovede z prípravného konania, táto svedkyňa nedokázala odstrániť. Z oboch jej výpovedí pritom vyplýva, že po začatí roztržky

sa schovala za automobil a preto táto svedkyňa nevytvrdila len o skutočnostiach, ktoré videla sama, ale hovorila aj o tých, ktoré jej boli sprostredkované inými osobami, keď sama priznala, že svedok I. jej povedal, ktoré skutočnosti má uviesť. I svedok C. R. pritom vypovedal, že poškodená U. R., ktorá bola pod vplyvom alkoholu sa vulgárne vyjadrovala na jeho adresu a aj ho odstrčila a teda nie je pravdou, že by ho poškodení žiadnym spôsobom neprovokovali. G. I. tiež potvrdila, že do roztržky sa okrem neho zapájala i ďalšia osoba a v danom čase sa na mieste činu pohybovali aj iné osoby, ktoré mali napádať ľudí. Žiadny dôkaz ho neusvedčuje z toho, že by mal poškodeného M. R. bodnúť nožom a pokiaľ to tvrdí svedkyňa I., tak jej výpoveď nekorešponduje ani s výpoveďou poškodeného R.. Orgány činné v trestnom konaní pritom nezabezpečili mechanoskopické a biologické skúmanie zaisteného trička poškodeného R., čo malo za následok porušenie zásady náležitého zistenia skutkového stavu podľa § 2 ods. 10 Tr. por.. Rovnako nebolo preukázané, že voči poškodenej U. R. mal dokonať prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., keď sama poškodená priznala pád na zem po jedinom údere, avšak bez toho, aby bola v bezvedomí, alebo mala zapadnutý jazyk, čím taktiež úplne spochybnila dôveryhodnosť svedkyne I. ohľadne opisu priebehu roztržky, keď ani lekárske vyšetrenia RTG a CT nepreukázali u nej žiadne zranenie hlavy. Ani voči poškodenému C. R. trestný čin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 14 ods. 1 Tr. zák. nemohol spáchať, pretože poškodený C. R. nebol žiadnym spôsobom obmedzený v obvyklom spôsobe života, ako sa aj sám na hlavnom pojednávaní vo svojej výpovedi vyjadril. I napriek vykonaniu rozsiahleho dokazovania nebolo preukázané, že by pri incidente použil vreckový nôž a s týmto niektorých z poškodených napadol. V plnej miere je však pripravený niesť zodpovednosť za svoje konanie vo vzťahu k poškodeným M. M., W. D., M. R. a C. R., ktorým sa dopustil prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., rovnako i voči poškodenej U. R. spáchaním prečinu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 156 ods. 1 Tr. zák.. Podľa jeho názoru mu preto bol uložený neprimerane vysoký trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov i vzhľadom na to, že takmer desať rokov vedie riadny život, jeho konaním nevznikli žiadnemu z poškodených následky, ktoré by ich obmedzovali v bežnom spôsobe života a taktiež žiadnemu z poškodených ani nevznikla žiadna škoda. Znalecké posudky pritom potvrdili, že z jeho strany sa jednalo o útoky vedené ľahkou, nanajvýš strednou silou, pričom u každého z poškodených došlo len k jednému úderu a v útoku ďalej nepokračoval. Z dokazovania vyplýva, že poškodeným nemal úmysel spôsobiť akúkoľvek ujmu na zdraví a jednalo sa len o pouličnú potyčku, ktorej predchádzala slovná výmena názorov s poškodenou R.. Na podklade uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd v súlade s § 321 ods. 1 písm. a/, písm. d/, písm. e/ Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a vo veci sám rozhodol tak, že ho uzná vinným zo spáchania iba prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a prečinu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 14 ods. 1 Tr. zák., pričom mu bude uložený primeraný podmienený trest odňatia slobody.

Prokurátorka okresnej prokuratúry v písomnom odôvodnení svojho odvolania podaného v neprospech obžalovaného H. U. proti výrokom o vine pod bodom 2/ a proti výroku o treste poukázala na to, že v priebehu hlavného pojednávania bolo vypočutých 9 svedkov, jeden znalec a obžalovaný, pričom svedkovia vypovedali to, čo na vlastné oči videli, na vlastné uši počuli, alebo dňa 10. augusta 2014 zažili a boli pritom priami svedkovia útoku obžalovaného H. U., ktorý v priebehu prípravného konania odmietal vypovedať a vypovedal až pred ukončením vyšetrovania s tým, že chce len upokojiť situáciu a bránil sa útokom osôb. Návrhy obžalovaného a jeho obhajcov na doplnenie dokazovania boli správne zamietnuté nielen vyšetrovateľom, ale aj súdom v konaní po podaní obžaloby s poukazom na to, že dôkazy získané vo vyšetrovaní spise sú dostatočné a pokiaľ sa obhajoba domáhala vypočutia I. I., ide o iný skutok, nesúvisiaci s prejednávanou vecou. V súvislosti s právnou kvalifikáciou skutku poukázala na to, že obvinenie bolo obžalovanému vznesené pre prečin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 156 ods. 1 Tr. zák. a k zmene trestnoprávnej kvalifikácie skutku došlo zo strany vyšetrovateľa dňa 19. novembra 2014 s tým, že skutok sa ďalej posudzoval ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. voči poškodenému R. i, ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. voči poškodeným R. a R. a ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a iné voči poškodeným M., H., F. a D., keď dôvodom zmeny právnej kvalifikácie bola skutočnosť, že z lekárskeho správ, čo potvrdil i znalec z odboru zdravotníctva vyplynulo, že úderom obžalovaného päšťou do hlavy poškodenej R. a jej následným pádom došlo k zapadnutiu jazyka poškodenej, ktorá by s veľkou pravdepodobnosťou bez okamžitého zásahu tam prítomných osôb utrpela veľmi ťažké poškodenie zdravia, pričom obžalovaný v snahe zabrániť pri pomoci poškodenej napádal aj osoby, ktoré zranenej R. poskytovali prvú pomoc. Znaleckým dokazovaním bolo zistené, že obžalovaný nožom zaútočil do chrbtovej strany svedka a poškodeného M. R. a bolo len šťastím, že nožík neprešiel životne dôležité tepny či cievy poškodeného a

nepoškodil mu obličku. Obžalovaný, ktorý sa venuje zápasom MMA (zmiešané bojové umenia) bol už v minulosti 9x priestupkovo riešený a 2x trestaný aj súdom, pričom naposledy 22. apríla 2010 bol odsúdený aj pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, ktorý vykonal 10. augusta 2011. Na podklade uvedených dôvodov navrhla napadnutý rozsudok okresného súdu zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/, písm. e/ Tr. por. s tým, že nech krajský súd vo veci rozhodne sám v intenciách jej odvolacích námietok.

Obžalovaný H. U. v písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátorky poukázal na svoje odvolacie dôvody a nad ich rámec uviedol, že sama poškodená R. vypovedala, že si všetko pamätá a nemala zapadnutý jazyk a nebola ani v bezvedomí a aj z tohto pohľadu sú odvolacie námietky prokurátorky v tom smere, že bez okamžitého zásahu by utrpela veľmi ťažké poškodenie zdravia, zavádzajúce, keďže žiadne zranenie hlavy poškodenej nepreukázali ani lekárske vyšetrenia M. a CT a ani sama poškodená ďalšie lekárske ošetrenia nevyhľadala a pritom znalec sa vyjadril k úderu, že tento bol nanajvýš strednej intenzity. Nepravdivé je tiež tvrdenie prokurátorky v odvolaní, že podľa znalca nožík len šťastnou náhodou nepreťal dôležité tepny, či cievy poškodeného a nepoškodil obličku, keďže znalec sa k možnosti vzniku závažnejšieho zranenia vyjadril len teoreticky, avšak pritom jednoznačne vypovedal, že bodnutie bolo miernej intenzity, pretože rana bola dlhá iba cca 1 cm a keďže zasahovala iba povrchové štruktúry, išlo len o ľahké poranenie a napokon aj sám poškodený vypovedal, že rana si nevyžadovala ani šitie. Pokiaľ prokurátorka poukazuje na znalecký posudok znalca z odvetvia psychiatrie, tak práve znalec v závere svojho posudku uviedol, že on nie je pre spoločnosť nebezpečný a nie je potrebné ani jeho liečenie. Jeho odsúdenie spomenuté v odvolaní prokurátorky sa pritom týkalo skutku spáchanému ešte v roku 2005, keď takmer celý trest si vykonal vo väzbe od roku 2005 do roku 2007, odkedy vedie riadny život, zaradil sa do spoločnosti a pokiaľ bol aj priestupkovo 9x postihnutý, jednalo sa takmer výlučne o priestupky na úseku dopravy. Na záver dodal, že žiadnemu z poškodených nevznikla jeho konaním škoda a u žiadneho z poškodených nevznikli ani žiadne následky, ktoré by ich obmedzovali v bežnom spôsobe života a na podklade uvedených dôvodov navrhol odvolanie prokurátorky ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na podklade podaných odvolaní, ktoré mu spolu so spisom boli predložené 21. apríla 2015, na verejnom zasadnutí, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť prokurátorkou a obžalovaným H. U. napadnutých výrokov rozsudku o vine, treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a treste prepadenia veci, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že dôvodné je len odvolanie prokurátorky vo vzťahu k výrokom o uloženom treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu a naproti tomu odvolanie obžalovaného H. U. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia u skutkov pod bodmi 1 a 2 správne oprel nielen o výpovede obžalovaného H. U., ale predovšetkým o svedecké výpovede poškodených J. H., N. F. (skutok pod bodom 1/), M. M., U. R., C. R., W. D. i M. R., tiež svedka Q. I. (skutok pod bodom 2/), ako aj o zistenia a závery vyplývajúce zo znaleckého posudku MUDr. Jozefa Krajčoviča, PhD., znalca z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvia súdneho lekárstva, zo znaleckého posudku znalcov z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvia psychiatrie a o listinné dôkazy, na ktoré v napadnutom rozsudku podrobne poukázal. Svoje skutkové zistenia vecne správne, podrobne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade dôvodne neakceptoval obhajobné tvrdenia obžalovaného H. U., pretože boli v rozpore s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi. Vo vzťahu k uvedeným skutkovým zisteniam okresný súd vykonal všetky pre dané závery nevyhnutné dôkazy zákonom predpísaným spôsobom a vyvodil z nich logicky správne závery, vrátane vyhodnotenia obhajobných tvrdení obžalovaného. Odvolací súd po preskúmaní veci vzhľadom na uvedené dôvody dospel k úplne rovnakým skutkovým zisteniam ako okresný súd, pretože dôkazy, ktoré vykonal okresný súd a na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktoré jednoznačne a nepochybné usvedčujú obžalovaného H. U. zo spáchania

skutkov uvedených vo výroku napadnutého rozsudku pod bodmi 1 i 2. Odvolacie námietky obžalovaného H. U. vo vzťahu ku skutkovým zisteniam nepovažoval preto za dôvodné a neakceptoval ich.

Vychádzajúc z takto správne zisteného skutkového stavu okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného H. U. pod bodom 1 ako prečinu výtržníctva podľa § 364 ods., 1 písm. a/ Tr. zák. a pod bodom 2/ ako prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 3 písmeno a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písmeno j/ Tr.zák., prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Tr. zák., prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Tr. zák. a z prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písmeno a/ Tr. zák.. Okresný súd svoje právne závery podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade dôvodne neakceptoval nielen obžalovaným, ale ani prokurátorkou navrhované právne úvahy, s ktorými sa logicky a dostatočne vypořiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku. Odvolací súd dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd, preto ani v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku a odvolacie námietky nielen obžalovaného H. U., ale ani prokurátorky uvedené v jej odvolaní vo vzťahu k právnomu posúdeniu konania obžalovaného vo vzťahu ku skutku pod bodom 2, nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich. V podrobnostiach preto poukazuje na podrobné a vecne správne odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnomu posúdeniu konania obžalovaného H. U., s ktorými sa stotožnil.

Odvolací súd však zistil, že okresný súd nepostupoval správne, keď obžalovanému H. U. za spáchané trestné činy uložil podľa § 156 odsek 3 Tr. zák. za použitia § 41 odsek 1 Tr. zák. a s prihliadnutím k § 38 odsek 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere tridsať mesiacov, pretože nesprávne vyhodnotil použitie § 38 ods. 2 Tr. zák., vo vzťahu ku ktorému pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností, keď v prejednávanej trestnej veci krajský súd nezistil zhodný pomer poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností, ako to nesprávne vzal do úvahy súd prvého stupňa. Obžalovaný H. U. spáchal viac trestných činov vo viacčinnom súbehu, o ktorých rozhodoval v spoločnom konaní, spoločným rozsudkom a preto správne zistil dôvod na ukladanie úhrnného trestu, mal pri správnom postupe obžalovanému podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. aj podľa § 156 ods. 3 Tr. zák., teda podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., t. j. na trestný čin, za ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody na dva až päť rokov a je zo spáchaných trestných činov najprisnejšie trestný. Vzhľadom na odvolacím súdom zistené priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/, m/ Tr. zák. (obžalovaný spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený) a z toho vyplývajúci prevažujúci pomer priťažujúcich okolností u obžalovaného sa podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. zvyšuje dolná hranica tejto zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, t. j. o 1 rok (v zmysle § 38 ods. 8 Tr. por. jedna tretina z rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby, t. j. 5 rokov mínus 2 roky predstavuje rozdiel 3 rokov, z ktorých jedna tretina predstavuje jeden rok), preto po tejto úprave - zvýšení dolnej hranice trestnej sadzby mal okresný súd ukladať obžalovanému H. U. úhrnný trest v rámci trestnej sadzby od 3 rokov až do 5 rokov.

Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd na podklade odvolania prokurátorky zrušil podľa § 321 ods.1 písm. d/, ods. 3 Tr.por. napadnutý rozsudok vo výrokoch o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu a pochybenie okresného súdu napravil postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. tak, že uložil obžalovanému H. U. úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Obžalovaného pritom zaradil podľa 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keďže v tomto smere správne postupoval už okresný súd a k zrušeniu tohto výroku došlo len v dôsledku zrušenia výroku o treste, v ktorom výrok o spôsobe výkonu trestu mal svoj podklad a bez neho nemohol obstáť. Takto stanovený trest podľa odvolacieho súdu zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1 a ods. 4 Tr. zák., konkrétnej miere závažnosti spáchaných trestných činov vyplývajúcej z ich povahy a spôsobu spáchania, zisteným priťažujúcim okolnostiam, ako aj pomerom obžalovaného a možnostiam nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie. Pokiaľ ide o výrok o treste prepadnutia veci - kovového vreckového nožika o dĺžke cca 9 cm, s čepeľou dlhou cca 4 cm, ktorý bol použitý na spáchanie trestného činu, tento je vecne správny, v súlade nielen s vykonanými dôkazmi, ale aj s ustanovením § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a vo vzťahu k nemu odvolací súd preto nezistil dôvody na jeho zmenu. Z hľadiska doteraz uvedených dôvodov, na podklade ktorých odvolací súd rozhodol už uvedeným spôsobom, je zrejmé, že odvolacie námietky obžalovaného H. U. nepovažoval za opodstatnené, nezistil dôvody na

zmenu napadnutého rozsudku v prospech obžalovaného H. U. na podklade ním podaného odvolania, preto jeho odvolanie ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.